

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 5 lipca 1983 r.

w sprawie określenia przypadków, w których rencistom zaliczonym do III grupy inwalidów przysługują górnicze renty inwalidzkie w wysokości przewidzianej dla II grupy inwalidów.

Na podstawie art. 13 ust. 4 ustawy z dnia 1 lutego 1983 r. o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin (Dz. U. Nr 5, poz. 32) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rencistom zaliczonym do III grupy inwalidów, uprawnionym do górniczych rent inwalidzkich, przysługuje — z zastrzeżeniem § 4 — prawo do górniczej renty inwalidzkiej w wysokości przewidzianej dla II grupy inwalidów, jeżeli rencista:

- 1) nie może podjąć pracy z powodu przebywania w ośrodkach (oddziałach) rehabilitacji zakładów opieki zdrowotnej zamkniętej w celu usprawnienia leczniczego lub w zakładach rehabilitacji zawodowej w celu usprawnienia zawodowego,
- 2) ukończył 50 lat i ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej z pracą górniczą i okresami zaliczalnymi do pracy górniczej co najmniej 20 lat kobieta i 25 lat mężczyzna, jeżeli nie został zatrudniony przez zakład pracy zatrudniający go przed uzyskaniem prawa do górniczej renty inwalidzkiej przy pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia i kwalifikacji, odpowiadającej wskazaniom ustalonym w orzeczeniu komisji lekarskiej do spraw inwalidztwa i zatrudnienia,
- 3) ukończył 45 lat i nie został zatrudniony przez zakład pracy zatrudniający go przed uzyskaniem prawa do górniczej renty inwalidzkiej przy pracy, o której mowa w pkt 2, ani też skierowany do takiej pracy przez właściwy terenowy organ administracji państwowej.

2. W okresie przebywania w ośrodkach i zakładach wymienionych w ust. 1 pkt 1 górnicza renta inwalidzka w wysokości przewidzianej dla II grupy inwalidów przysługuje bez względu na wiek rencisty, jednakże przez okres nie dłuższy niż 4 lata.

§ 2. 1. Zakład pracy zatrudniający pracownika przed uzyskaniem prawa do górniczej renty inwalidzkiej jest obowiązany zaproponować mu pracę odpowiednią do jego stanu zdrowia i kwalifikacji, a w razie braku możliwości przydzielenia takiej pracy — zawiadomić o tym zainteresowanego oraz właściwy terenowy organ administracji państwowej.

2. Właściwy terenowy organ administracji państwowej na podstawie zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, jest obowiązany skierować rencistę do pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia i kwalifikacji w innym zakładzie pracy.

3. Jeżeli organ określony w ust. 2 nie może zapewnić renciście pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia i kwalifikacji w innym zakładzie pracy, jest obowiązany

najpóźniej w ciągu 30 dni od daty zawiadomienia przez zakład pracy o braku możliwości zatrudnienia rencisty wydać mu zaświadczenie stwierdzające niemożność skierowania go do pracy.

§ 3. 1. Ustalenie prawa do górniczej renty inwalidzkiej w wysokości i na warunkach określonych w § 1 następuje po przedstawieniu organowi rentowemu zaświadczenia wydanego przez:

- 1) ośrodek lub zakład rehabilitacyjny, stwierdzającego fakt przebywania w tym zakładzie (ośrodku) — w przypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 1,
- 2) zakład pracy, stwierdzającego fakt niezatrudnienia rencisty — w przypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 2,
- 3) właściwy terenowy organ administracji państwowej, stwierdzającego niemożność skierowania rencisty do pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia i kwalifikacji w zakładzie pracy, w którym był zatrudniony przed uzyskaniem prawa do górniczej renty inwalidzkiej, lub w innym zakładzie pracy — w przypadkach określonych w § 1 ust. 1 pkt 3.

2. Okres ważności zaświadczeń, o których mowa w ust. 1, wynosi 6 miesięcy od daty ich wydania — dla rencistów, którzy nie osiągnęli wieku emerytalnego określonego w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin.

3. Prawo do górniczej renty inwalidzkiej, o której mowa w ust. 1, powstaje od dnia pobytu rencisty w ośrodku lub zakładzie określonym w § 1 ust. 1 pkt 1, a w razie niemożności uzyskania przez rencistę odpowiedniej pracy — od daty wystawienia zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3.

4. Wypłata renty następuje od dnia powstania prawa do renty, jednak za okres nie dłuższy niż 3 miesiące wstecz od miesiąca, w którym przedstawiono organowi rentowemu odpowiednie zaświadczenie (ust. 1).

§ 4. 1. Górnicza renta inwalidzka w wysokości określonej w § 1 nie przysługuje, jeżeli rencista:

- 1) nie podjął pracy odpowiedniej do jego stanu zdrowia i kwalifikacji, którą zaproponował mu zakład pracy lub do której skierował go organ określony w § 2 ust. 2, albo gdy zaprzestał takiej pracy przed osiągnięciem wieku emerytalnego określonego w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin,
- 2) osiąga dochody, które powodują zawieszenie prawa do renty lub jej zmniejszenie w myśl przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.

2. Wysokość górniczej renty inwalidzkiej ustalona w myśl § 1 ulega ponownemu ustaleniu:

- 1) w razie upływu ważności zaświadczenia, o którym mowa w § 3 ust. 1, i nieprzedstawienia przez rencistę nowego zaświadczenia,
- 2) jeżeli zatrudnienie, do którego rencista został skierowany przez zakład pracy lub organ określony w § 2 ust. 2, ustalo przed osiągnięciem wieku emerytalnego

określonego w przepisach o zaopatrzeniu emerytalnym górników i ich rodzin.

3. Zmiana wysokości górniczej renty inwalidzkiej następuje od najbliższego miesiąca przypadającego po upływie ważności zaświadczenia (ust. 2 pkt 1) lub po ustaniu zatrudnienia (ust. 2 pkt 2).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski